Udskriftsdato: 10. november 2026 (Gældende)

Aktindsigt i navne og CVR-numre på politianmeldte privatpersoner og enkeltmandsvirksomheder angående plantebeskyttelsesmidler. Miljøoplysningsloven. Sager inden for strafferetsplejen

Ministerium: Folketingets Ombudsmand	Journalnummer: Sag nr. 16/01674

Aktindsigt i navne og CVR-numre på politianmeldte privatpersoner og enkeltmandsvirksomheder angående plantebeskyttelsesmidler. Miljøoplysningsloven. Sager inden for strafferetsplejen

Svar til journalist

04-05-2016

Sag nr. 16/01674

Miljø- og Fødevareministeriets afgørelse af 1. april 2016 om afslag på aktindsigt

Jeg har modtaget din e-mail af 12. april 2016 med bilag.

Du klager til mig over, at Miljø- og Fødevareministeriet i en afgørelse af 1. april 2016 har stadfæstet Miljøstyrelsens afgørelse af 20. januar 2016 om afslag på aktindsigt i navn og CVR-nummer på privatpersoner, herunder enkeltmandsvirksomheder, som Miljøstyrelsen i perioden 2011-2015 har politianmeldt for ulovlig import, markedsføring, besiddelse eller anvendelse af plantebeskyttelsesmidler.

Derudover beder du mig om at vurdere, om der i forhold til sager inden for strafferetsplejen er disharmoni mellem miljøoplysningsoplysningsloven og direktiv nr. 2003/4 om adgang til miljøoplysninger.

Efter at jeg har gennemgået din klage, har jeg besluttet ikke at indlede en ombudsmandsundersøgelse. Jeg henviser til § 16, stk. 1, i lov om Folketingets Ombudsmand (lovbekendtgørelse nr. 349 af 22. marts 2013). Det fremgår af denne bestemmelse, at ombudsmanden selv afgør, om en klage giver tilstrækkelig anledning til undersøgelse.

Du kan læse nærmere om baggrunden for min beslutning nedenfor.

I. Afgørelsen om aktindsigt

1. Om sagen

Det fremgår af de medsendte bilag, at du den 11. januar 2016 anmodede Miljøstyrelsen om aktindsigt i sager, hvor Miljøstyrelsen inden for de seneste fem år (2011-2015) havde politianmeldt forhandlere/mellemhandlere/landmænd for ulovlig import eller anvendelse af kemikalier (pesticider). Det fremgik ifølge det oplyste af din anmodning, at du gerne ville have oplyst navne og CVR-numre på de anmeldte. Du

bad desuden om at få en kopi af dommen i de sager, der er afsluttet ved dom, og for så vidt angår sager, der ikke er afsluttet ved dom, bad du om at få oplysning om, til hvilken politikreds og under hvilket journalnummer anmeldelsen er indgivet.

Miljøstyrelsen traf den 20. januar 2016 afgørelse i sagen og oplyste i den forbindelse, at styrelsen i perioden 2011-2015 havde politianmeldt ni forhandlere/mellemhandlere/landmænd for ulovlig import, markedsføring, besiddelse eller anvendelse af udenlandske plantebeskyttelsesmidler, som ikke er godkendt i Danmark, og at oplysninger om navne og CVR-numre på de politianmeldte personer og virksomheder både indgik i dokumenter, der var fremsendt til politiet til strafferetlig forfølgning, og dokumenter, som ikke var fremsendt til politiet. Styrelsen meddelte dig afslag på aktindsigt i oplysninger om navne og CVR-numre på politianmeldte privatpersoner, herunder enkelmandsvirksomheder.

Den 1. februar 2016 traf Miljøstyrelsen afgørelse om at give dig aktindsigt i navne og CVR-numre for to juridiske personer, som Miljøstyrelsen havde politianmeldt.

Du klagede over Miljøstyrelsens afgørelse af 20. januar 2016 til Miljø- og Fødevareministeriet, som den 1. april 2016 fastholdt Miljøstyrelsens afslag. Af afgørelsen fremgår bl.a. følgende:

”Oplysning om navn og CVR-nummer på de politianmeldte privatpersoner, herunder enkeltmandsvirksomheder, indgår både i dokumenter, der er fremsendt til politiet til strafferetlig forfølgning, herunder selve politianmeldelsen, og dokumenter der ikke er fremsendt til politiet, jf. gennemgangen ovenfor.

Efter den gamle offentlighedslovs § 2, stk. 1, 1. pkt., gælder loven ikke for sager inden for strafferetsplejen. Omfattet af bestemmelsen er bl.a. dokumenter, som en myndighed har fremsendt til politiet med henblik på strafferetlig forfølgning af et muligt strafbart forhold. Dette gælder også fremsendte dokumenter, som fortsat er i myndighedens besiddelse.

De dokumenter i sag nr. 1, 2, 4, 6, 7 og 8, der er sendt til politiet med henblik på strafferetlig forfølgning af de i anmeldelserne beskrevne forhold, er derfor efter departementets vurdering omfattet af undtagelsesbestemmelsen i den gamle offentlighedslovs § 2, stk. 1, 1. pkt., jf. miljøoplysningslovens § 2, stk. 1.

Dette gælder uanset om dokumentet indgår i en politisag, en tilsynssag eller en samlet sag hos Miljøstyrelsen, da styrelsen efter det oplyste har afsluttet sagsbehandlingen ved anmeldelsen af sagerne til politiet, og da dokumenterne fra dette tidspunkt må anses for at indgå i en ’sag inden for strafferetsplejen’.

Efter miljøoplysningslovens § 2, stk. 3, 3. pkt., gælder bestemmelserne i § 2, stk. 3, 1. og 2. pkt., om pligten til at foretage en konkret interesseafvejning og anvende undtagelser fra aktindsigt restriktivt, ikke for sager omfattet af den gamle offentlighedslovs § 2, stk. 1, 1. pkt., som behandles af politiet og anklagemyndigheden.

Det følger heraf, at der, som også anført af Miljøstyrelsen, ikke skal foretages en konkret afvejning af offentlighedens interesser, der varetages ved udlevering af oplysningerne over for de interesser, der varetages ved at afslå udlevering.

På baggrund af ovenstående finder departementet, at der ikke er adgang til aktindsigt i oplysninger om navn og CVR-nummer på de politianmeldte i de dokumenter, der er fremsendt til politiet.

For så vidt angår dokumenter, der ikke er fremsendt til politiet, er det departementets vurdering, at oplysning om navn og CVR-nummer på de politianmeldte privatpersoner, herunder enkeltmandsvirksomheder, er undtaget fra aktindsigt efter den gamle offentlighedslovs § 12, stk. 1, nr. 1, jf. miljøoplysningslovens § 2, stk. 1, da der er tale om oplysninger om enkeltpersoners private forhold.

Det er almindeligt antaget, at bestemmelsen i § 12, stk. 1, nr. 1, omfatter oplysninger om såvel enkeltpersoners som personligt drevne virksomheders strafbare forhold, herunder oplysning om indgivne politianmeldelser.

Departementet har foretaget en konkret vurdering af offentlighedens interesse i en udlevering af navn og CVR-nummer på de politianmeldte over for de interesser, der varetages ved at afslå udlevering.

For udlevering taler offentlighedens interesse i at få kendskab til identiteten på de privatpersoner, der er blevet politianmeldt for ulovlig import, markedsføring, besiddelse eller anvendelse af plantebeskyttelsesmidler. For afslag på udlevering taler hensynet til beskyttelse af de anmeldte privatpersoner mod offentliggørelse af oplysninger om et muligt strafbart forhold.

I afvejningen af disse modsatrettede hensyn er det departementets vurdering, at hensynet til beskyttelse af de anmeldte privatpersoners interesse er så tungtvejende, at offentlighedens interesse i udlevering må vige herfor.

Departementet har i den forbindelse lagt vægt på, at der er tale om en oplysning, der i almindelighed betragtes som en særlig følsom oplysning.

Departementet deler Miljøstyrelsens opfattelse af, at oplysninger om navn og CVR-nummer på personer, der er politianmeldt for ulovlig import, markedsføring, besiddelse eller anvendelse af plantebeskyttelsesmidler ikke er emissionsoplysninger i miljøoplysningslovens forstand, hvorfor lovens § 2, stk. 5, ikke finder anvendelse i denne sag.

Rettens dom i sag T-545/11 (Stichting Greenpeace Nederland og Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) mod Kommissionen), som du henviser til i din klage, vurderes ikke at ændre herpå.

Da oplysninger om strafbare forhold er omfattet af reglerne om tavshedspligt efter forvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 1, er departementet afskåret fra at udlevere oplysningerne efter princippet om meroffentlighed i den gamle offentlighedslovs § 4, stk. 1. ”

Du har i din klage til mig bl.a. anført, at det ikke er sandsynligt, at Miljøstyrelsen stopper med at føre tilsyn med en virksomhed, når den er anmeldt til politiet, bl.a. fordi virksomheden må være omfattet af et løbende tilsyn, og at dokumenterne i tilsynssagerne derfor ikke alle kan anses for at indgå i sager inden for strafferetsplejen.

Du skriver i din klage til mig desuden, at ”det virker helt forkert at kategorisere oplysninger som hørende til enkeltpersoners privatliv, når de handler om import af sprøjtegifte, der ikke lovligt kan anvendes i Danmark”. Af din klage til Miljø- og Fødevareministeriet fremgår det desuden, at du ikke mener, at der

kan være tale om enkeltpersoners private forhold, når du har bedt om aktindsigt i virksomhedsoplysninger i form af CVR-numre.

2. Retsgrundlag

Miljøoplysningsloven

Det følger af § 2, stk. 1, i miljøoplysningsloven (lovbekendtgørelse nr. 1036 af 18. august 2015), at enhver – under de betingelser og med de undtagelser, der følger af bl.a. offentlighedsloven – har ret til at blive gjort bekendt med miljøoplysninger, jf. dog bl.a. lovens § 2, stk. 3.

Af miljøoplysningslovens § 6, stk. 2, 1. pkt., fremgår, at henvisninger til bestemmelser i offentlighedsloven i denne sammenhæng skal forstås som henvisninger til de pågældende bestemmelser i lov nr. 572 af 19. december 1985 om offentlighed i forvaltningen med senere ændringer.

Bestemmelsen i miljøoplysningslovens § 2, stk. 3, lyder således:

"Stk. 3. I sager om aktindsigt i miljøoplysninger, der er omfattet af bestemmelserne i §§ 2, 7 og 10, § 12, stk. 1, og § 13, stk. 1, i lov om offentlighed i forvaltningen eller i § 12, stk. 1, § 14, stk. 1, og § 15, stk. 1, i forvaltningsloven, skal vedkommende myndighed foretage en konkret afvejning af offentlighedens interesser, der varetages ved udlevering af miljøoplysningerne, over for de interesser, der varetages ved at afslå udlevering. Bestemmelserne i §§ 2, 7 og 10, § 12, stk. 1, og § 13, stk. 1, i lov om offentlighed i forvaltningen eller i § 12, stk. 1, § 14, stk. 1, og § 15, stk. 1, i forvaltningsloven skal anvendes restriktivt under hensyntagen til samfundets interesse i, at oplysningerne offentliggøres i det konkrete tilfælde. Bestemmelserne i 1. og 2. pkt. gælder ikke for sager omfattet af § 2, stk. 1, 1. pkt., i lov om offentlighed i forvaltningen, som behandles af politiet og anklagemyndigheden. "

I vejledning nr. 10564 af 14. juni 2006 til lov om aktindsigt i miljøoplysninger fremgår bl.a. følgende:

2.3.1.5 Hvilke sager er omfattet er afvejningsreglerne?

…

Sager inden for strafferetsplejen, der behandles af politiet og anklagemyndigheden er derimod *ikke* omfattet, jf. lovens § 2, stk. 3, 3. pkt. Denne sagsgruppe skal behandles efter offentlighedslovens og forvaltningslovens regler.

Sager, der efterforskes af en anden myndighed end politiet, vil som udgangspunkt først være omfattet af lovens § 2, stk. 3, 3. pkt., fra det tidspunkt, hvor sagen er overgivet til politiet. Det gælder, selv om sagen forud for overgivelse til politiet er blevet behandlet af den administrative myndighed med henblik på stillingtagen til netop dette spørgsmål. Hvis en myndighed har overgivet en sag til politiet, vil eventuelle miljøoplysninger i de fremsendte akter, der fortsat beror hos den pågældende myndighed, være omfattet af undtagelsesbestemmelsen i § 2, stk. 1, 1. pkt., i offentlighedsloven. Akter, som myndigheden

har skønnet uden betydning for straffesagen og derfor ikke har fremsendt til politiet, er derimod ikke omfattet af bestemmelsen. Akterne er endvidere kun undtaget, såfremt de er indgået og udelukkende benyttes i en sag inden for strafferetsplejen. Hvis en straffesags akter udlånes til brug for en sag uden for strafferetsplejen, vil sagen ikke være omfattet af § 2, stk. 3, 3. pkt. Det samme gælder, hvis en myndighed – efter at have sendt sagen til politiet – anvender dokumenter fra sagen i en anden sammenhæng, f.eks. i forbindelse med en fortsat tilsynssag.

2.3.1.6 Særligt om personfølsomme oplysninger og forholdet til databeskyttelsesdirektivet

Anvendelse af den konkrete afvejningsregel på følsomme personoplysninger, som f.eks. oplysninger om helbredsforhold og om strafbare forhold m.v., vil i almindelighed indebære, at der ikke skal meddeles aktindsigt i de miljøoplysninger om enkeltpersoners private forhold, der er omfattet af offentlighedslovens § 12, stk. 1, nr. 1.

Dette skyldes, at direktivet i artikel 4, stk. 2, sidste afsnit, stiller særlige krav til beskyttelse af følsomme personoplysninger. Videregivelse af personoplysninger i medfør af direktivet skal således respektere databeskyttelsesdirektivet og nationale regler fastsat i medfør heraf. I Danmark er databeskyttelsesdirektivet gennemført ved lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger (persondataloven).

Særligt vedr. emissionsoplysninger fastsætter direktivet i artikel 4, stk. 2, næstsidste afsnit, at en anmodning om aktindsigt i emissionsoplysninger ikke kan afslås med henvisning til en række af direktivets undtagelsesbestemmelser, herunder artikel 4, stk. 2, litra f, om beskyttelse af personoplysninger.

Direktivet stiller imidlertid også for emissionsoplysningers vedkommende i artikel 4, stk. 2, sidste afsnit, særlige krav til beskyttelse af følsomme personoplysninger, herunder at videregivelse af følsomme personoplysninger skal respektere EU's databeskyttelsesdirektiv. Videregivelse af personoplysninger i medfør af direktivet skal således respektere databeskyttelsesdirektivet og nationale regler fastsat i medfør heraf.

Det kan være relevant for emissionsoplysninger, der indgår i sager inden for strafferetsplejen, som f.eks. behandles af miljømyndighederne, og hvor begæringen angår emissionsoplysninger i en straffesag vedr. en enkeltmandsejet virksomhed. Dette må i hvert fald i disse tilfælde i almindelighed indebære, at der ikke vil skulle meddeles aktindsigt i de oplysninger om emissioner til miljøet, som kan henføres til enkeltpersoners private forhold, der er omfattet af offentlighedslovens § 12, stk. 1, nr. 1. "

Sager inden for strafferetsplejen

Ifølge § 2, stk. 1, 1. pkt., i offentlighedsloven fra 1985 gælder offentlighedsloven ikke for sager inden for strafferetsplejen.

Af betænkning nr. 1510/2009 om offentlighedsloven, s. 440, fremgår bl.a. følgende om sager inden for strafferetsplejen:

"Med begrebet 'sager inden for strafferetsplejen' forstås *alle sager vedrørende gennemførelse af strafferetlige retsfølger*, herunder også de sager, der efter særlig hjemmel behandles af andre administrative myndigheder end politi og anklagemyndighed, jf. Folketingstidende 1969-70, tillæg A, sp. 592.

I overensstemmelse med disse udtalelser i forarbejderne er det i administrativ praksis lagt til grund, at udtrykket 'sager inden for strafferetsplejen' skal fortolkes vidt. Som følge heraf er retsplejelovens angivelse af strafferetsplejens område ikke anset for afgørende for rækkevidden af undtagelsesbestemmelsen, jf. betænkning nr. 857/1978, side 400.

Der kan nævnes følgende eksempler på sager, der falder inden for henholdsvis uden for anvendelsesområdet af undtagelsesbestemmelsen i § 2, stk. 1, 1. pkt.:

Sager vedrørende politiets efterforskning af lovovertrædelser og anklagemyndighedens udøvelse af funktioner i forbindelse med en straffesags behandling ved domstolene, herunder afgørelsen af tiltalespørgsmålet, er omfattet af undtagelsesbestemmelsen.

Også sager om mulige strafbare handlinger, der efterforskes af andre myndigheder end politiet, omfattes af bestemmelsen. Det gælder f.eks. tilsynsmyndigheder, der som led i tilsynet overgiver sager til politiet til strafferetlig efterforskning, eller myndigheder, der gennemfører havariundersøgelser og som i forbindelse med en sådan undersøgelse overgiver sagen til politiet med henblik på strafferetlig efterforskning. Rapporter, undersøgelser mv., der således er udarbejdet af den pågældende forvaltningsmyndighed, er undtaget fra aktindsigt både hos politiet og hos den udarbejdende myndighed, fra det tidspunkt, hvor anmeldelse indgives eller politiet af egen drift påbegynder efterforskning. "

Videre fremgår det af samme betænkning, s. 442 f. :

"Undtagelsesbestemmelsen i offentlighedslovens § 2, stk. 1, 1. pkt., vedrører en bestemt sagstype (sager inden for strafferetsplejen), hvorimod indholdet af dokumenterne der indgår i sagen ikke i sig selv er af betydning for spørgsmålet om udelukkelse af adgangen til aktindsigt. Dette indebærer i første række, at i det omfang en sag er omfattet af undtagelsesbestemmelsen i § 2, stk. 1, 1. pkt., er samtlige sagens dokumenter undtaget fra retten til aktindsigt. Dette gælder uanset, om der på sagen er dokumenter, som, hvis de havde foreligget i en anden sammenhæng, havde været undergivet aktindsigt.

Det bemærkes, at rapporter, undersøgelser mv., der er udarbejdet af den pågældende forvaltningsmyndighed, vil være undtaget fra aktindsigt i straffesagen både hos politiet og hos den udarbejdende myndighed, fra det tidspunkt, hvor anmeldelse indgives, eller politiet af egen drift påbegynder efterforskning.

Det anførte – hvorefter undtagelsesbestemmelsen vedrører en bestemt sagstype – indebærer i anden række, at dokumenterne kun er undtaget, såfremt de er indgået og udelukkende benyttes i en sag inden for strafferetsplejen. Hvis en straffesags dokumenter udlånes til brug for en sag uden for strafferetsplejen – f.eks. hvis politiet udlåner en straffesags dokumenter til en myndighed, der anvender dokumenterne til behandlingen af en sag uden for strafferetsplejen – vil en begæring om aktindsigt i denne sag således ikke kunne afslås med hjemmel i § 2, stk. 1, 1. pkt. Dette skyldes, at der ikke hos den myndighed, der har lånt politiets dokumenter, vil være tale om aktindsigt i en *sag* inden for strafferetsplejen, hvilket er en forudsætning for at anvende undtagelsesbestemmelsen.

Det samme gælder i øvrigt, hvis en forvaltningsmyndighed efter at have sendt en sag til politiet – med den konsekvens, at sagen hos den pågældende myndighed betragtes som en sag inden for strafferetsplejen, jf. pkt. 2.2 ovenfor – selv anvender dokumenterne fra (straffe)sagen i en anden sammenhæng, f.eks. i forbindelse med en fortsat tilsynssag.

Hvis en myndighed har fremsendt en sag til politiet til videre foranstaltning, vil eventuelle kopier af de fremsendte akter, der fortsat beror hos den pågældende myndighed, være omfattet af undtagelsesbestemmelsen. Akter, som myndigheden har skønnet uden betydning for straffesagen og derfor ikke har fremsendt til politiet, er derimod ikke omfattet af bestemmelsen, idet disse dokumenter ikke indgår i en sag inden for strafferetsplejen. ”

Enkeltpersoners rent private forhold

Ifølge § 12, stk. 1, nr. 1, i offentlighedsloven fra 1985 omfatter retten til aktindsigt ikke oplysninger om enkeltpersoner private, herunder økonomiske, forhold.

Oplysninger om strafbare forhold er omfattet af bestemmelsen. Det fremgår bl.a. af pkt. 3.4.3.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 144 af 7. februar 2013, betænkning nr. 1510/2009, s. 649, og John Vogter, Offentlighedsloven med kommentarer, 3. udgave (1998), s. 219.

Af Mohammad Ahsan, Offentlighedsloven med kommentarer (2014), s. 512, fremgår bl.a. følgende om begrebet ”enkeltpersoner”:

”For så vidt angår oplysninger om strafbare forhold bemærkes, at oplysninger om *juridiske personers strafbare forhold* ikke er omfattet af § 30, nr. 1 *[som er identisk med § 12, stk. 1, nr. 1, i offentlighedsloven fra 1985; min bemærkning]*, jf. pkt. 3 ovenfor samt FOB 2005, side 309 (vedrørende forvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 1), hvor ombudsmanden udtalte, at en oplysning om, at Forbrugerombudsmanden havde meldt et selskab til politiet, ikke var fortrolig. En juridisk persons straffesag vil dog kunne undtages fra aktindsigt efter § 19, stk. 1, bortset fra vedtagne bødeforelæg, jf. § 19, stk. 2.

Bestemmelsen i § 30, nr. 1, omfatter således alene *oplysninger om fysiske personer, herunder også oplysninger om personligt drevne virksomheder*, jf. FOB 1996, side 93 (vedrørende forvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 1). Det betyder f.eks., at en oplysning om, at der er indgivet politianmeldelse mod en fysisk person, herunder en personligt drevet virksomhed, for overtrædelse af miljølovgivningen, i almindelighed er en oplysning, der kan undtages efter § 30, nr. 1 (og i øvrigt er undergivet tavshedspligt efter forvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 1). ”

3. Mine bemærkninger

De oplysninger, som du har anmodet om aktindsigt i, nemlig navn og CVR-nummer på de politianmeldte privatpersoner og enkeltmandsvirksomheder, indgår både i dokumenter, som Miljøstyrelsen har sendt til politiet med henblik på strafferetlig forfølgning, og i dokumenter, som ikke er fremsendt til politiet.

For så vidt angår de oplysninger, der indgår i dokumenter, der er sendt til poltiet, er der ikke udsigt til, at jeg vil kunne kritisere, at disse blev undtaget fra aktindsigt. Jeg er for disse dokumenters vedkommende på det foreliggende grundlag enig i, at der er tale om dokumenter, der indgår i sager inden for strafferetsplejen, som er undtaget fra aktindsigt efter § 2, stk. 1, 1. pkt., i den tidligere offentlighedslov, jf. § 2, stk. 1, i miljøoplysningsloven. Jeg er også enig i, at afvejningsreglerne i miljøoplysningslovens § 2,

stk. 3, 1. og 2. pkt., ikke finder anvendelse på sagerne. Om spørgsmålet om, hvorvidt bestemmelsen i miljøoplysningslovens § 2, stk. 3, 3. pkt., er forenelig med miljøoplysningsdirektivet, se nedenfor.

Jeg har på det foreliggende grundlag heller ikke bemærkninger til, at oplysninger i de dokumenter, der ikke er blevet sendt til politiet om, at Miljøstyrelsen har indgivet politianmeldelse mod privatpersoner, herunder enkeltmandsvirksomheder, er blevet anset for oplysninger om strafbare forhold, og at identiteten på de anmeldte i form af navn og CVR-nummer derfor er blevet undtaget fra aktindsigt efter § 12, stk. 1, nr. 1, i den tidligere offentlighedslov, jf. § 2, stk. 1, i miljøoplysningsloven. Der er heller ikke udsigt til, at jeg vil kunne kritisere, at Miljø- og Fødevareministeriet har fundet, at afvejningsreglerne i miljøoplysningsloven ikke kan føre til at andet resultat, da oplysninger om strafbare forhold betragtes som særligt følsomme oplysninger.

På baggrund heraf har jeg besluttet ikke at indlede en ombudsmandsundersøgelse i anledning af din klage over Miljø- og Fødevareministeriets afgørelse af 1. april 2016. Jeg mener således ikke, at en ombudsmandsundersøgelse vil kunne hjælpe dig til at få aktindsigt i de oplysninger, som du ønsker.

Det, som du har anført om emissioner, jf. miljøoplysningslovens § 2, stk. 5, giver mig heller ikke grundlag for at indlede en ombudsmandsundersøgelse. Jeg henviser også i den forbindelse til, at ombudsmanden selv afgør, om en klage giver tilstrækkelig anledning til undersøgelse, jf. ombudsmandslovens § 16, stk. 1. Jeg har i den forbindelse ikke taget endelig stilling til, om der er tale om emissionsoplysninger i miljøoplysningslovens forstand, men har lagt vægt på, at der under alle omstændigheder ikke er udsigt til, at jeg vil kunne kritisere, at du ikke fik indsigt i oplysningerne, da der er tale om oplysninger om enkeltpersoners private forhold, jf. det som er anført i vejledningen, som er citeret ovenfor.

II. Miljøoplysningslovens forenelighed med miljøoplysningsdirektivet

I din klage til mig skriver du også, at "import af sprøjtemidler hører under miljøoplysningsloven, som skal følge minimumskravene i EU-direktivet om offentlig adgang til miljøoplysninger. Direktivet angiver, hvilke hensyn der kan begrunde undtagelser. Direktivet stiller krav om, at undtagelser fortolkes restriktivt, og undtagelser bygger på konkret afvejning mellem beskyttelseshensyn og hensynet til offentligheden. Ifølge miljøoplysningsloven § 2, stk. 3, sidste punktum gælder kravet om restriktiv fortolkning af undtagelser og konkret afvejning ikke for sager inden for strafferetsplejen. Det er vigtigt at få en vurdering af denne disharmoni mellem miljøoplysningsloven og direktivet".

Jeg kan oplyse, at jeg i 2013 har behandlet en klage over afslag på aktindsigt i en sag vedrørende import af ulovlige sprøjtemidler, med henvisning til at der var tale om en sag inden for strafferetsplejen. I klagen til mig blev der ligeledes rejst spørgsmål om, hvorvidt bestemmelsen i miljøoplysningslovens § 2, stk. 3, 3. pkt., er forenelig med direktiv nr. 2003/4 om adgang til miljøoplysninger. Jeg vedlægger en anonymiseret udgave af min udtalelse i sagen (mit j.nr. 12/02577).

Som det fremgår af sagen, udtalte jeg, at det var min opfattelse, at lovgivningsmagten havde taget udtrykkelig stilling til spørgsmålet om, hvorvidt sager inden for strafferetsplejen, som behandles af

politiet og anklagemyndigheden, er undtaget fra aktindsigt efter miljøoplysningsloven, hvis betingelserne for anvendelse af offentlighedslovens § 2, stk. 1, 1. pkt., er opfyldt.

Jeg anførte også, at ombudsmanden ikke kan behandle klager over Folketinget (§ 7, stk. 1, i ombudsmandsloven), og at jeg derfor heller ikke kan behandle klager over de love, som Folketinget har vedtaget, eller i øvrigt beskæftige mig med lovgivningspolitiske spørgsmål, herunder spørgsmål om, hvorvidt Danmark har implementeret Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger korrekt.

Dette gør sig også gældende i denne sag, og jeg må derfor også her henvise dig til eventuelt selv at kontakte EU-Kommissionen om spørgsmålet om Danmarks implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og bede om EU-Kommissionens vurdering af, om implementeringen er i strid med direktivet.

_____

Jeg foretager mig herefter ikke mere i anledning af din henvendelse.

Jeg har sendt en kopi af dette brev til Miljøstyrelsen og Miljø- og Fødevareministeriet til orientering.

Til din orientering vedlægger jeg en vejledning om ombudsmanden og persondataloven (Information om dine rettigheder).

Med venlig hilsen

Kaj Larsen
Vicedirektør

Kopi til orientering:

Miljøstyrelsen

Miljø- og Fødevareministeriet